

Arrest

**Nr. 31 595 van 15 september 2009
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 4 april 2005 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 maart 2005.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting ingediend op 31 januari 2007.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 31 juli 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 september 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. EL JAOUHARI loco advocaat M. SAMPERMANS en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Vluchtrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Avgani, bent u een Armeens christen en heeft u de Iraakse nationaliteit. U verklaarde in 2004 problemen te hebben ervaren met peshmerga's. Uw vader zou door hen zijn gerekruteerd en nadien zou zijn dode lichaam naar het dorp zijn teruggebracht. Daar u ook vreesde te worden gerekruteerd zou u het land hebben verlaten. U zou naar België zijn gereisd en er op 14/12/2004 een asielaanvraag hebben ingediend.

U legt geen enkel document voor ter staving van uw asielerelaas.

B. Motivering

Niettegenstaande de initiële ontvankelijkheidsbeslissing door de Dienst Vreemdelingenzaken dient na een grondig onderzoek van uw asielmotieven te worden vastgesteld dat er in uw hoofd niet kan worden gesproken van een gegronde vrees voor persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Er dient immers te worden vastgesteld dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Iraakse afkomst. U heeft onvoldoende elementen aangebracht die aannemelijk maken dat u uit Irak afkomstig bent.

Vooreerst dient te worden gesteld dat u uw identiteit en nationaliteit met geen enkel document kan staven. U zegt wel in het bezit te zijn geweest van identiteitsdocumenten maar dat u deze diende af te geven aan de smokkelaar. Het is verder merkwaardig dat u de naam van het identiteitsdocument verkeerdelijk aanduidt als 'nūfus' en niet weet wat de Arabische benaming hiervan is (p.9).

Vervolgens is uw kennis aangaande feiten en elementen die deel uitmaken van het dagelijks leven in Irak uiterst beperkt. Zo dient te worden vastgesteld dat u de betekenis van het woord 'Badini' niet kent, hoewel dit nochtans de taal is die in uw beweerde streek van herkomst wordt gesproken. In deze context dient te worden opgemerkt dat u, hoewel u beweert dat Kurmanji uw moedertaal is, tijdens het interview herhaaldelijk dagdagelijkse woorden niet blijkt te verstaan (CGVS p.5, 6, 9).

Zo verklaarde u herder te zijn van beroep maar toen u werd gevraagd welke dieren u had, kon u deze namen in het Kurmanji niet geven (p.5). Ook is het ongeloofwaardig dat u gedurende de 32 jaar dat u beweerde in Irak te hebben geleefd nooit iets zou hebben gekocht en aldus nooit geld zou hebben gebruikt (p.6). U haalt verkeerdelijk aan dat er briefjes van 50, 100, 1.000, 10.000 en 250.000 dinar zouden bestaan (p.8). Uw verklaring dat u nooit geld heeft kunnen bekijken omdat uw vader alles regelde is totaal ongeloofwaardig. Ook weet u niet te zeggen welke soort nummerplaten de auto's in uw streek dragen (p.8).

Voorts is uw geografische kennis van het gebied waarin u verklaart te hebben gewoond uiterst beperkt. U verklaart afkomstig te zijn uit Avgani en u zou meerdere malen naar de kerk in Zakho zijn gegaan. Gevraagd naar de dorpen rondom het uwe geeft u enkele namen van dorpen die ver van uw dorp verwijderd zijn maar somt u niet de dichtst bijgelegen dorpen op (p.7). U verklaart ook verkeerdelijk dat Mala Arab tussen uw dorp en Zakho ligt. Ook Batufa kent u niet, terwijl dit nochtans niet ver verwijderd is van uw dorp. Gevraagd naar de provincie waarin Zakho is gelegen dient u het antwoord schuldig te blijven en u blijkt zelfs niet op de hoogte te zijn van het feit dat Irak is onderverdeeld in provincies (p.8, 9). Gevraagd naar de namen van enkele belangrijke steden in Kurdistan haalt u ondermeer Basra aan. Dit terwijl Basra de belangrijkste stad van Zuid-Irak is en absoluut niet in Kurdistan ligt. Uw dorp zou aan een weg zijn gelegen, maar u bent niet op de hoogte of er ook rivieren in de buurt van uw dorp zijn. Nochtans blijken er een aantal rivieren in de buurt van uw dorp te lopen en deze blijken dicht bij de weg liggen. Voor een herder is dergelijke informatie toch niet onbelangrijk. Voorts weet u ook niet of de dichtst bijgelegen rivier de Tigris dan wel de Eufraat is en weet u niet welke rivier door Zakho stroomt (p.6). U beweert verkeerdelijk dat Iran het dichtstbijzijnde buurland is, en dit ondanks het feit dat u uit de Turks-Iraakse grensstreek afkomstig zou zijn (p.4).

Ook aangaande de politieke situatie van uw beweerde streek en land van herkomst is uw kennis uiterst beperkt. Zo weet u niet te zeggen wie er aan de macht is in uw streek (p.7). U kan wel aangeven dat Barzani en Talabani Koerdische leiders zijn, maar op de vraag tot welke groepering ze behoren moet u het antwoord dan weer schuldig blijven. Verder weet u wel dat Saddam Hussein zonen had maar weet u niet te zeggen wat hun namen waren (p.9). Verder kent u geen enkele Iraakse feestdag (p.9). Toen u werd gevraagd wat u verstaat onder 'intifada' dient u opnieuw het antwoord schuldig te blijven, hoewel dit in de Iraakse en zeker in de Koerdische context uiterst gekend is.

Ten slotte dient te worden gesteld dat er ook ernstig kan worden getwijfeld aan het feit dat u een christen bent. Zo verklaarde u christen te zijn maar heeft u er geen idee van of u orthodox, katholiek of protestants bent. U weet niet te zeggen wanneer Jezus leefde noch wanneer zijn geboortedag wordt gevierd. Noch kent u andere christelijke feestdagen. U verklaarde wel gedoopt te zijn maar zegt niet te weten wie 'Ohanis' was. U vraagt zelf niet te diep in te gaan op het geloof daar uw kennis beperkt was. Dit valt echter moeilijk te rijmen met uw verklaring dat u veel belang hecht aan uw geloof en u één à twee maal per week naar de kerk ging (CGVS p.2-3).

Bovenstaande elementen stellen dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Iraakse afkomst. Aldus kan er ook geen geloof worden gehecht aan uw vluchtrelaas dat zich immers volledig in Irak zou afspelen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet voldoet aan de criteria die werden vastgelegd in het Vluchtelingenverdrag (Conventie van Geneve van 28 juli 1951) en bijgevolg niet als Vluchteling kan worden erkend."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert aan dat de motivering van de bestreden beslissing manifest onvoldoende is gezien er geen rekening werd gehouden met het belangrijke feitenrelaas dat naar voren werd gebracht. Hij betoogt dat de nationaliteit van de kandidaat-vluchteling irrelevant is voor zover de voorwaarden van het Vluchtelingenverdrag vervuld zijn. Bovendien had de beoordeling van de nationaliteit moeten plaatsvinden tijdens de ontvankelijkheidsfase, zodat de Commissaris-generaal de gegrondheidsfase niet kan aanwenden om dit onderzoek over te doen. De argumenten die worden aangehaald om zijn nationaliteit te betwisten zijn volgens verzoeker feitelijk ongegrond.

Hij werpt tevens op dat het ontbreken van documenten ter staving van zijn identiteit en nationaliteit geen grond kan zijn om hem de erkenning als vluchteling te weigeren. Er zou voorbij gegaan worden aan zijn verklaring dat de smokkelaar hem verplicht heeft om de documenten van de hand te doen omdat deze de vlucht zouden bemoeilijken.

Verzoeker ziet niet in waarom van hem verwacht wordt dat hij het Arabisch zou verstaan. Verder zou de bestreden beslissing verkeerdelijk stellen dat zijn moedertaal het Kurmanji is terwijl dit in werkelijkheid het Armeens is, gezien hij een christen van Armeense afkomst is, hetgeen steeds aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) zou meegedeeld zijn. Het Armeens dialect dat verzoeker als moedertaal heeft zou soms wel moeilijk te verstaan zijn en verschillen van het dialect dat in Armenië zelf gesproken wordt. Om deze reden, alsook omdat verzoeker in Koerdisch gebied geboren en getogen is en de Koerdische taal machtig is, zou het CGVS het gehoor in het Koerdisch hebben afgenomen. De argumenten in de bestreden beslissing die gebaseerd zijn uit misbegrepen Koerdische woorden kunnen derhalve volgens verzoeker niet worden gevolgd.

Verzoeker voert aan dat aardrijkskundige en politieke kennis eveneens irrelevant zijn onder het Vluchtelingenverdrag. Hij wijst erop dat hij laaggeschoold is en inderdaad op een aantal vragen niet kan antwoorden, hetgeen geen afbreuk zou doen aan het feit dat hij vervolgd wordt in de zin van de Conventie. Verzoeker stelt dat het CGVS aandacht had moeten besteden aan de inhoud van zijn relaas, eerder dan aan irrelevante vragen.

Hij benadrukt dat dit relaas wel degelijk geloofwaardig is en wijst erop dat het CGVS geen verklaring geeft voor het feit dat een laaggeschoold iemand zowel vloeiend Armeens als Koerdisch spreekt, hetgeen op zich al zou bewijzen dat hij afkomstig is uit de beweerde streek. Verzoeker stelt verder perfect op de hoogte te zijn van de levensomstandigheden en gewoonten van de Armeense christenen in Irak, maar verwijt de Commissaris-generaal dat hierover geen vragen werden gesteld.

Verzoeker betoogt dat hij, zoals vele Armeense christenen in Irak, wel degelijk vervolgd wordt in de zin van de Conventie, waarbij hij herhaalt dat zijn vader meegenomen werd door de Peshmerga's en zijn levenloos lichaam werd teruggebracht. De Peshmerga's zouden meerdere malen bij verzoeker thuis geweest zijn om ook hem mee te nemen, waarna het land ontvlucht is. Dit soort van vervolgingen zou door verschillende internationale humanitaire organisaties erkend en beschreven zijn en werd in andere gevallen ook door het CGVS erkend. Het gaat om een persoonsgerichte en systematische vervolging en de aanvraag om erkend te worden als vluchteling is dan ook gegrond, aldus verzoeker.

2.1.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204).

Uit de bewoordingen van het verzoekschrift kan worden afgeleid dat verzoeker een schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke

motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

Verzoeker brengt geen begin van bewijs bij ter staving van zijn identiteit en nationaliteit, hetgeen een negatieve indicatie vormt voor zijn geloofwaardigheid.

In tegenstelling tot hetgeen verzoeker voorhoudt, is nationaliteit wel degelijk relevant, zelfs essentieel, bij de beoordeling van een asielaanvraag gelet op de elementen van de vluchtelingdefinities.

Het feit dat een asielaanvraag initieel ontvankelijk werd verklaard, neemt niet weg dat naderhand in de gegrondheidsfase de door verzoeker aangehaalde elementen, inclusief zijn afkomst, opnieuw dienen te worden onderzocht en geapprecieerd door de Commissaris-generaal.

De overheid die bevoegd is om over een asielaanvraag te beslissen dient wel degelijk na te gaan of de persoon die zich vluchteling verklaart werkelijk afkomstig is uit de plaats die hij beweert ontvlucht te zijn. Het is derhalve geenszins onredelijk dat in dit kader gepeild wordt naar de kennis omtrent het vermeende land van herkomst. In casu stelt de bestreden beslissing terecht vast dat verzoekers kennis aangaande het dagelijkse leven in Irak uiterst beperkt is. Ongeacht verzoekers scholingsgraad, mag van hem nochtans verwacht worden dat hij correct kan antwoorden op eenvoudige vragen over de politieke en geografische situatie, zowel wat betreft Irak in het algemeen als wat betreft het gebied waarvan hij beweert afkomstig te zijn, het Iraakse geld, de gebruikte nummerplaten en de feestdagen. Waar verzoeker het CGVS verwijt dat de gestelde vragen geen betrekking hebben op de levensomstandigheden en gewoonten van Armeense christenen, kan worden opgemerkt dat de getoetste elementen van dermate algemene aard zijn dat deze voor iemand die beweert zijn hele leven in Irak te hebben gewoond, ongeacht zijn etnie of religie, redelijkerwijs kunnen geacht worden gekend te zijn. Op grond van de vastgestelde lacunes in verzoekers verklaringen kon de Commissaris-generaal terecht besluiten geen geloof te hechten aan verzoeker voorgehouden nationaliteit en afkomst uit Irak.

Aan de geloofwaardigheid van zijn beweerde afkomst wordt verder afbreuk gedaan door de vaststelling dat verzoeker tijdens het gehoor op het CGVS niet in staat bleek eenvoudige zaken, zoals de dieren die hij verzorgde, in het Kurmanji te benoemen. Verzoekers verweer dat het Armeens zijn moedertaal is en het gehoor in het Kurmanji plaatsvond omdat hij in Koerdisch gebied geboren is, kan niet worden aanvaard ter weerlegging van de bestreden motivering en zet zijn geloofwaardigheid zelfs verder op de helling. Verzoeker heeft immers bij de indiening van zijn asielaanvraag zelf om de bijstand van een Koerdische tolk gevraagd (administratief dossier, stuk 14). Voor de Dienst Vreemdelingenzaken (verder: DVZ) heeft hij aangegeven dat zijn taal van oorsprong het Kurmanji is en dat hij eveneens "*een beetje Armeens*" kent (administratief dossier, stuk 10, nr. 12). Bij het CGVS verklaarde verzoeker eveneens dat hij met de Armeense christenen in het dorp Kurmanji sprak en hij slechts een beetje Armeens kent. Tevens gaf hij aan dat het Kurmanji in Zakho de voertaal was (administratief dossier, stuk 3, p.3-4).

Uit de stukken in het administratief dossier blijkt dat verzoeker zowel tijdens het gehoor bij de DVZ als dat bij het CGVS werd bijgestaan door een tolk Kurmanji, waarbij hij telkens verklaarde de tolk te begrijpen en hij geen opmerkingen formuleerde hieromtrent (stuk 10, stuk 3). De bestreden motivering blijft derhalve onverminderd overeind.

Verzoekers maakt overigens zijn hoedanigheid als Armeens christen evenmin aannemelijk, gelet op zijn vage en foutieve verklaringen over basiselementen met betrekking tot het christendom. Hij voert geen concrete argumenten aan die de motieven hieromtrent kunnen weerleggen, zodat zij als niet-betwist en vaststaand worden beschouwd.

Bovenstaande vaststellingen zijn voldoende om te besluiten dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vermeende afkomst uit Irak en derhalve evenmin aan de voorgehouden vrees voor vervolging die hij daar zou kennen, zoals de bestreden beslissing terecht aangeeft. De loutere herhaling van zijn asielrelaas en de verwijzing naar de algemene problematiek van vervolgingen door Peshmerga's worden aldus niet dienstig geacht.

Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

De motiveringsplicht is niet geschonden.

2.2.1. Verzoeker vraagt een onderzoek te voeren met het oog om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Hij betoogt dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 indien hij naar Irak zou terugkeren, rekening houdend met de algemene situatie van onveiligheid en instabiliteit die er daar heerst. Verzoeker wijst erop dat het advies van het UNHCR de staten oproept

om geen gedwongen terugleiding naar Irak uit te voeren en afgewezen Iraakse asielzoekers tijdelijke of subsidiaire bescherming te bieden.

2.2.2. Het is de taak van verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Een verwijzing naar een rapport omtrent de algemene toestand in het land van herkomst, hetgeen overigens niet wordt bijgebracht, kan niet volstaan. Verzoeker moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker zijn afkomst uit Irak niet aannemelijk maakt, gelet op zijn uiterst beperkte kennis (zie sub 2.1.2), waardoor hij zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon verhindert. Aangezien het bijgevolg onmogelijk is een correct beeld te krijgen van verzoekers verblijfplaatsen en leefsituatie voorafgaand aan zijn asielaanvraag, is het dienvolgens eveneens onmogelijk om in te schatten of verzoeker een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de voormelde wet van 15 december 1980. Derhalve kan aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien september tweeduizend en negen door:

dhr. W. MULS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A. DE POOTER, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DE POOTER

W. MULS